

KÖSZÖNET A KOLLÉGÁKNAK

Ez a levél nem tiltakozás, hanem köszönetnyilvánítás azon kollégáknak, akik bátran, megalkuvás és számítás nélkül, kizárólag a lelkiismeretükre hallgatva, szakmai becsületünk védelmében felháborodásuknak, tiltakozásuknak hangot adtak! Köszönöm, mert igazán megérdemlik, mert mindannyiunkért kiálltak és mert egyébként is ritkán mondunk manapság köszönetet. Spórolunk a hála, a tisztelet szavak használatával is, talán azért, mert egyre ritkábban tapasztalunk ilyen helyzetet és mert egyre ritkábban érezzük ehhez a lelkünkben a békét, a nyugalmat.

Én nem írtam tiltakozó levelet és nem azért, mert elfogadtam volna ezt a dicstelen alkut. Nem, azért nem írtam, mert az erőm, a kitartásom és a hitem már nem volt elég hozzá. És ezért most szégyellem magam előttetek ... Bízom benne, hogy evvel nem vagyok egyedül. Évek óta magam is csak a tárgyalónak élek, a szakma iránti tisztelet és a segítő szándék vitt tovább ezen a pályán. Többször viaskodtam magammal, mi értelme lehajtott fejjel szolgáltatni az igazságot, de az a megmaradt kicsiny szakmai büszkeség keltette bennem azt az elhivatottságot, amiért maradtam. Több kollégámmal együtt 2018. októberben, a mostanihoz hasonló felháborodással tiltakoztunk az OBT küldöttválasztás megghiúsítása miatt, de a kiszolgáltatottság, a tehetetlenség érzése ebben az egyre nyomasztóbb légkörben azóta is velem van.

Az elmúlt két hétben történtek azonban határozott, igaz, magamban megélt büszkeséggel töltenek el! Büszke vagyok rátok, kedves kollégákra, mert megmutattátok, hogy a bírákban és az igazságügyi dolgozóknak van tartás, emelt fővel kiállnak magukért és egymásért! És én ismét bizakodva, már jobb kedvvel megyek be a tárgyalóba szájam sarkában bujkáló mosolykával.

Köszönettel:

Dr. Deák Zsolt

Székesfehérvári Törvényszék